

Destruction 2010 aneb 22.6. – 26.6. 2010 Komořany u Mostu – Důl Jana Švermi

Jako každým rokem jsme my psovodi z USAR čekali náročnější cvičení, které nás má připravit na mezinárodní nasazení. Přípravy jsme měli za sebou (doplňili jsme očkování, vypili kalíšek proti choleře, okopírovali veškeré doklady kvůli vízu, nabalili hromady nejdůležitějších věcí, zajistili chod domácnosti a hlídání dětí,...) a v úterý ráno jsme od pěti hodin čekali na přesun do Prahy.

V Praze jsme se všichni s nadšením přivítali, nafasovali doplňující materiál a ještě plní elánu podstoupili veterinární, zdravotní a materiální prohlídky. Tím nám končila první fáze mise. Nastalo čtení rozkazu a dlouhé hodiny čekání, než jsme na začátku noci odcestovali k Mostu do islámské země Komořansko. Imitovaný přechod přes hranice trval sice dvě hodiny, ale byl tentokrát bez zakuklenců, samopalů a osobních prohlídek. To bylo něco kolem třetí ráno a hodně z nás drželo oči na sirkách. Hned po příjezdu na místo určení nastalo místo spánku stavění tábora. Hurá, o půl páté byl tábor postaven a psovodi šli hledat lehátka na spaní. Ony lehátka našla jen polovina kynologů. My vyvolená druhá půlka jsme jeli hned na terény, neb byl vyhlášen zásah. Hodiny běžely, sutiny se nám hnusily před očima. Už jsme ani netušili, co je za den, jen jsme občas koukali na čas. Kolem půl třetí (asi ve středu) jsme odjeli do tábora a než jsme stačili padnout polomrtví, byli jsme přesměrování na mezinárodní klání. Čili soutěž pro kynology.

Postavili jsme zase jiné stany, přestěhovali se, postarali se o již značně unavené psy a začali diskutovat o proběhlém cvičení s USAR týmem. Tak uběhlo 42 hodin beze spánku a bylo zase nějaké ráno a hlídání rozpisů na terény v soutěži. První přesun na terén se slaňováním a sutinou jsme absolvovali během nehezkého horka s mírným vánkem. Již jsme četli značnou únavu na psech a tak jsme je na sutině úmyslně a na úkor závodu šetřili. Druhá část následovala hned po půlnoci – přesun a sutina. K ránu jsme dali hrstku granulí psům (jak nás učili krmení během mise) a zalili je vodou. Další den ráno jsme absolvovali závěrečnou třetí část, čili plošné vyhledání. Psi už překonali nejhorší útlum a pracovali v rámci únavy naplno. Dohledali všechny osoby a všichni jsme odpadli, abychom se mohli zúčastnit závěrečného pátečního posezení. Slavnostní večer byl ve znamení opékaného selete, které padlo během hodiny mezi vyhladovělé kynology a hasiče. V sobotu ráno jsme vstávali s obtížemi, vyvenčili jsme psy, oblékli si opět pracovní uniformy a šli na vyhlášení. Jak milé bylo překvapení, že se

Destruction 2010 z pohledu kynologa

Napsal uživatel Zemanová Veronika
Pondělí, 28 Červen 2010 21:43

na prvních místech umístily naše týmy, které pracovaly se psy již o dva dny dříve, než ostatní závodníci. A o to víc nás to těší, protože někteří z nás si opravdu připadali jak výše zmiňovaný Jan Šverma, který umřel po vyčerpání v Tatrách.

Tímto děkuji generálnímu ředitelství HZS a všem ostatním, kteří se na cvičení podíleli. Ukázali nám, jaká zátěž nás může potkat a co nám mohou na misi nabídnout. Dále generální prosí všechny, co zapomněli vrátit ponča a hrníčky, aby je co nejrychleji navrátili. Jinak budou muset Jirka s Gustou pít kafe s těch horkých kelímků bez hnědých podšálků :o)))